

АРИСТОКРАТИ ПО ПОРОДІ

У двадцять першому столітті,
Коли дірки на джинсах в моді,
Буває в оперу в лахмітті,
А не у смокінгах, приходять.

Та ось на мармурових сходах
Прекрасна пара зупинилась –
Аристократи по породі,
Стоять реальні, не приснились.

Сорочка в нього білосніжна,
Метелик комірець фіксує,
А посмішка у дами ніжна
І сукні зачіска пасує.

Вони не з сторінок роману,
На фестивалі наші діти!
Любуюсь без самообману,
Бо як за них не порадіти?

Нехай життя красивим буде
Таке у вас, як ви сьогодні,
Живіть завжди на повні груди,
Роки безхмарні і погодні.

Дата написання вірша: 2021-01-15